

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, în cauza penală privindul pe

Scutaru Igor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 10.12.2020-26.01.2021
2. *instanța de apel:* 19.02.2021-02.03.2022
3. *instanța de recurs:* 25.05.2022-08.06.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 26 ianuarie 2021, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Scutaru Igor Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 311 alin. (1) Cod penal, la 3 (trei) luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat partea neexecutată din pedeapsă stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 05.10.2020, definitiv spre executare fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii de 4 (patru) ani 7 (șapte) luni, fără amendă.

Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă neexecutarea pedepsei definitive, sub formă de închisoare în perioada de probațiune de 4 (patru) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Scutaru Igor urmărind scopul învinuirii de comiterea tentativei de cauzare a leziunilor corporale, prin tragere dintr-o armă pneumatică în direcția sa, fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală prevăzută la art. 311 Cod penal, pentru denunțarea sau plângerea cu bună știință falsă, fapt confirmat prin semnătură din cererea depusă la

OUP a SUP IP Edineț inspectorului superior Păgînu Sergiu despre săvârșirea infracțiunii, din aceeași dată, știind cu certitudine că, datele menționate de el nu corespund adevărului, precum că la 17.09.2020, aproximativ ora 19:30, în timp ce se afla în parcul din centrul or. Cupcini, r-nul Edineț împreună cu prietenul său Șumschi Eduard, dintr-o direcție necunoscută a fost împușcat în cap dintr-o armă pneumatică, însă în cadrul cercetării cazului dat a stabilit că Scutari Igor în aceeași zi la orele 18.00 a fost împușcat de către Șumschi Victor la domiciliul acestuia din or. Xxxxx str. Xxxxx din pistolul pneumatic pe care îl deținea, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 311 alin. (1) Cod penal, cu calificativele, *depunerea plângerii cu bună știință falsă despre săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat înăsprirea pedepsei penale, prin stabilirea în privința lui Scutaru Igor a 3 luni închisoare, iar pentru concurs de infracțiuni prin aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, pedeapsa de 4 ani 7 luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și arestarea lui din sala de judecată, dat fiind precedenta condamnare pe un șir de articole, inclusiv prin aplicarea violenței fizice, de care instanța nu a ținut cont la aplicarea repetată a prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, apelul procurorului a fost admis, fiind casată sentința în latura pedepsei penale și pronunțată în această parte o nouă soluție, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Scutaru Igor, a fost considerat condamnat pe art. 311 alin. (1) Cod penal, prin coroborare cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală la 3 (trei) luni închisoare. În corespundere cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa numită s-a cumulat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 05.10.2020, definitiv spre executare fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 4 (patru) ani 7 (șapte) luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel, a considerat că constatând vinovăția inculpatului Scutaru Igor în fapta comisă, totuși în opinia instanței de apel, instanța de fond la stabilirea pedepsei penale nu a ținut cont în deplină măsură de scopul și criteriile generale ce o individualizează conform art. art. 61, 75 Cod penal, nejustificat aplicându-i art. 90 Cod penal, fără a ține cont de comportamentul manifestat la comiterea faptei, deși urma să ia în considerare împrejurările ei, precum și persoana infractorului, care trebuia studiată pentru a se putea constata dacă el se poate corecta fără executarea reală a pedepsei închisorii, în situația în care respectiva normă nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită prin lege pentru a putea demonstra, că infracțiunea comisă este un incident în viața sa, fiindu-i posibilă corectarea fără izolarea de societate.

Astfel, în cazul lui Scutaru Igor, instanța urma să ia în considerație scopul pedepsei penale, ce este determinat de restabilirea echității sociale dintre valorile ocrotite de legea penală și restricțiile impuse pentru nerespectarea lor, precum și

caracterul preventiv serios pe care-l are pedeapsa penală, în special cel de contracarare pe viitor a activității criminale și corectarea lui, reieșind din caracteristica negativă de la locul de trai (f.d. 29), săvârșirea anterioară a infracțiunilor intenționate, inclusiv cu caracter violent (f.d.27, 32-42).

De aceea, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor, instanța de apel a conchis inoportunitatea aplicării în privința lui Scutaru I. a prevederilor art. 90 Cod penal, concluzionând necesar de a-i stabili pedeapsa închisorii cu executare în penitenciar de tip semiînchis, la stabilirea termenului ei ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care îi asigură reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei penale în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, precum și celor de la art. 70 alin. (3¹) Cod penal, ce-i acordă dreptul de a beneficia de reducerea cu încă 1/3 din maximul pedepsei stabilite prin lege, dat fiind comiterea faptei în vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ciuru I. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, invocă:

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75, 79, 90 Cod penal și nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului;

- Scutaru Igor este învinuit de comiterea unei infracțiuni ușoare, acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de faptele comise; a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată;

- prima instanță a examinat în mod obiectiv circumstanțele cauzei, aplicând în mod corect prevederile art. 61 și art. 75 Cod penal și drept urmare, a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate lui Scutaru Igor, în mod legal, cu respectarea prevederilor art.90 Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să

decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Ciuru I. în numele inculpatului, indică la temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, totodată, avocatul solicită menținerea sentinței, prin care inculpatului i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, semnalând astfel temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 311 alin. (1) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra justiției, prevăzută de art. 311 alin. (1) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpaților și respectiv, reeducarea și reintegrarea socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Sancțiunea art. 311 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sînt valabile în cazul dat pentru inculpatul Scutaru I., prin decizia instanței de apel a fost casată sentința în latura pedepsei penale și pronunțată în această parte o nouă soluție, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Scutaru Igor, a fost considerat condamnat pe art. 311 alin. (1) Cod penal, prin coroborare cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 3 (trei) luni închisoare. În corespundere cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa numită s-a cumulat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 05.10.2020, definitiv spre executare fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen

de 4 (patru) ani 7 (șapte) luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a pronunțat o hotărâre nouă, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa reală cu închisoare, motivând corespunzător temeiurile neplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a indicat că, prima instanță, urma să ia în considerație scopul pedepsei penale, ce este determinat de restabilirea echității sociale dintre valorile ocrotite de legea penală și restricțiile impuse pentru nerespectarea lor, precum și caracterul preventiv serios pe care-l are pedeapsa penală, în special cel de contracarare pe viitor a activității criminale și corectarea lui, reieșind din caracteristica negativă de la locul de trai (f.d. 29), săvârșirea anterioară a infracțiunilor intenționate, inclusiv cu caracter violent (f.d.27, 32-42).

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor, a conchis inoportunitatea aplicării în privința lui Scutaru I. a prevederilor art. 90 Cod penal, concluzionând necesar de a-i stabili pedeapsa închisorii cu executare în penitenciar de tip semiînchis, la stabilirea termenului ei ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și celor de la art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de*

probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptați încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, prima instanță nejustificat a aplicat inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, fără a ține cont de comportamentul manifestat la comiterea faptei, deși urma să ia în considerare împrejurările ei, precum și persoana infractorului, care trebuia studiată pentru a se putea constata dacă el se poate corecta fără executarea reală a pedepsei închisorii, în situația în care respectiva normă nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită prin lege pentru a putea demonstra, că infracțiunea comisă este un incident în viața sa, fiindu-i posibilă corectarea fără izolarea de societate.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a pronunțat o nouă hotărâre de aplicare a pedepsei reale cu închisoare în privința inculpatului.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului Scutaru I. pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Scutaru I. de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din

care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Scutaru Igor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 08 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie